

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

10 iunie 2015

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Petru Ursache,

Judecători – Nadejda Toma, Ghenadie Nicolaev.

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de inculpatul Bahnari Liviu, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 25 februarie 2015 în cauza penală în privința lui,

***Bahnari Liviu Octavian**, născut la 18 decembrie 1975, originar din sat. Bravicea, r-nul Călărași și domiciliat în or. Șoldănești, str. Muncitorilor 16;*

Datele referitoare la examinarea cauzei:

1. 08.09.2014-19.11.2014 (prima instanță)

2. 04.12.2014-25.02.2015 (instanța de apel)

3. 07.05.2015-10.06.2015 (instanța de recurs).

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Șoldănești din 19 noiembrie 2014 ***Bahnari Liviu Octavian*** a fost condamnat în baza art. 187 alin. (2) lit. e) și f) Cod penal (**fapta fiind recalificată de la art. 188 alin. (2) lit. f) Cod penal**), cu aplicarea art. 34 alin. (3) lit. a) și 82 alin. (2) Cod penal, la 5 (cinci) ani 6 (șase) luni închisoare, fără amendă, cu executare în penitenciar de tip închis.

Acțiunea civilă depusă de către partea vătămată Moraru Diana a fost încetată din motivul retragerii acesteia.

2. Potrivit sentinței s-a stabilit că inculpatul Bahnari Liviu a fost învinuit de către organul de urmărire penală de comiterea tâlhăriei, adică atacului săvârșit asupra unei persoane în scopul sustragerii bunurilor, însoțit de amenințarea cu aplicarea violenței periculoase pentru viața persoanei agresate, săvârșită cu cauzarea de daune în proporții considerabile în următoarele circumstanțe : la 09 iulie 2014, în jurul orelor 17:30, aflându-se pe str. 31 august din or. Șoldănești, în apropierea bisericii „Sf. Antoniu cel Mare”, acționând intenționat, în scop de profit și sustragere a bunurilor altei persoane în mod deschis, prin amenințarea cu aplicarea violenței periculoase pentru viața persoanei, a apucat-o pe cet. Moraru Diana cu mâna de gît, amenințînd-o cu omor, cauzîndu-i leziuni corporale neînsemnate, după ce în mod deschis i-a sustras de la gît un lăntișor din aur cu două pandantive la prețul de 4850 lei, prin ce a cauzat părții vătămate un prejudiciu care constituie o daună în proporții considerabile .

2.1. Instanța a constatat că inculpatul la 09 iulie 2014, în jurul orelor 17:30, aflându-se pe str. 31 august din or. Șoldănești, în apropierea bisericii „Sf. Antoniu cel Mare”, acționînd intenționat, în scop de profit, observînd-o în întîmpinare pe Moraru Diana, în mod deschis a sustras de la gîtul acesteia lăntișorul din aur cu două pandantive la prețul total de 4850 lei, cu aplicarea violenței nepericuloase pentru viața și sănătatea persoanei și cu cauzarea de daune în proporții considerabile .

3. Sentința a fost atacată cu apel de către procuror, care a solicitat casarea parțială a acesteia, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit ordinii stabilite pentru prima instanță, prin care inculpatul să fie condamnat în baza art. 187 alin. (2) lit. e) și f) Cod penal la 7 (șapte) ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis și amendă în mărime de 1000 (una mie) unități convenționale.

În motivarea cerințelor sale, acuzatorul de stat consideră corectă soluția de recalificare a faptei inculpatului, însă critică soluția de individualizare a pedepsei, considerînd-o prea blîndă, avînd în vedere faptul că inculpatul anterior a fost condamnat la închisoare de opt ori pentru infracțiuni similare și cu toate acestea nu a făcut concluziile respective. S-a mai indicat că instanța de fond nu a motivat lipsa necesității de aplicare față de inculpat a pedepsei cu amendă.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 25 februarie 2015, care a fost pronunțată integral la 18 martie 2015, apelul declarat a fost admis, fiind casată sentința, rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărîre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatul a fost condamnat în baza art. 187 alin. (2) lit. e), f) Cod penal, cu aplicarea art. 34 alin. (3) lit. a), art. 82 alin. (2) Cod penal, la 7 (șapte) ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis, cu amendă în mărime de 600 (șase sute) unități convenționale, echivalentul a 12 000 (douăsprezece mii) lei. În rest, dispozițiile instanței de fond au fost menținute.

5. În motivarea soluției adoptate instanța de apel a constatat că instanța de fond a cercetat cauza multiaspectual, a dat apreciere probelor prezentate prin prisma pertinentei, concludenței, coroborării lor, în baza probelor acumulate, just a reținut starea de fapt și de drept pe cauză, corect ajungînd la concluzia privind vinovăția inculpatului în baza art. 187 al. (2) lit. e), f) Cod penal.

Vinovăția inculpatului și calificarea acțiunilor sale nu a fost contestată de nimeni, apelul fiind declarat în privința pedepsei aplicate inculpatului. Totodată, a fost considerat întemeiat apelul în partea greșitei individualizării a pedepsei numite inculpatului, indicîndu-se în acest sens că la aplicarea pedepsei inculpatului, instanța de fond nu a dat deplină eficiență prevederilor art. 61 Cod penal, la fel și criteriilor generale de individualizare a pedepsei prevăzute de art. art. 7 și 75 Cod penal.

Astfel, pripit s-a ajuns la concluzia privind aplicarea față de inculpat a pedepsei la limita minimă prevăzută la articolul dat, inclusiv cu aplicarea art. 82 alin. (2) Cod penal, fiind reținute ca temeiuri de aplicare, circumstanțe atenuante precum, căința sinceră, repararea benevolă a prejudiciului cauzat.

În acest sens s-a indicat că instanța de fond nu a luat în considerație personalitatea inculpatului, care nu este la prima sa atingere cu legea penală, acesta avînd antecedent penal nestins, anterior a fost judecat de mai multe ori pentru infracțiuni similare, săvîrșind prezenta infracțiune în stare de recidivă deosebit de periculoasă. Aceste circumstanțe denotă că săvîrșirea infracțiunilor pentru inculpat este o îndeletnicire și un mod de viață. Ca rezultat, în urma condamnărilor anterioare, inculpatul nu și-a făcut concluziile corespunzătoare, nu a pornit pe calea corijării și a comis prezenta infracțiune.

Astfel, au fost considerate relevante prevederile art. 82 alin. (1) Cod penal, potrivit cărora, la aplicarea pedepsei pentru recidivă, recidivă periculoasă și recidivă deosebit de periculoasă de infracțiuni se ține cont de numărul, caracterul, gravitatea și urmările infracțiunilor săvîrșite anterior, de circumstanțele în virtutea cărora pedeapsa anterioară a fost insuficientă pentru corectarea vinovatului, precum și de caracterul, gravitatea și urmările infracțiunii noi, prevederi de care urma să se conducă instanța de

fond la aplicarea pedepsei inculpatului.

Mai mult, deși instanța de fond a reținut circumstanța agravantă săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracțiuni similare, precum și faptul că potrivit referatului prezentțial, inculpatul are perspective minime de reintegrare în societate și în privința lui există riscul maxim de a recidiva, circumstanțele date nu au fost luate în considerație în deplină măsură la stabilirea pedepsei inculpatului, fiindu-i aplicată o pedeapsă prea blândă în raport cu personalitatea sa.

La fel, au fost admise argumentele acuzatorului de stat și în partea ce ține de neaplicarea în privința inculpatului a pedepsei amenzii. Deși instanța de fond a aplicat față de inculpat pedeapsa cu închisoarea, fără amendă, instanța nu a motivat și nu s-a expus în privința temeiurilor ce au stat la baza acestei soluții.

În așa mod, la aplicarea pedepsei inculpatului, instanța de apel a luat în considerație personalitatea lui, care anterior de mai multe ori a săvârșit infracțiuni similare, aflându-se în stare de recidivă deosebit de periculoasă, pedepsele aplicate anterior nu au dus la reeducarea inculpatului, de aceea s-a considerat oportun de a stabili inculpatului pedeapsa închisorii la limita maximă prevăzută de norma penală, precum și pedeapsa complementară sub formă de amendă.

6. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către inculpat, care a fost depus la Curtea Supremă de Justiție la 15 aprilie 2015 (prin poștă) și care solicită aplicarea unei pedepse mai blânde.

În motivarea cerințelor sale, inculpatul critică soluția de individualizare a pedepsei sale considerând nemotivată mărirea termenului pedepsei închisorii și aplicarea amenzii. Astfel, indică că instanța de apel nu a ținut cont de faptul că a recunoscut vina pe deplin, iar partea vătămată nu are pretenții în privința sa.

6.1. Pe cauză este depusă referință de către procuror care se pronunță pentru inadmisibilitatea recursului declarat din motiv că acesta nu îndeplinește cerințele de conținut.

6.2. Pe cauză mai este depusă referință și de către partea vătămată care indică că prejudiciul material îi este recuperat și solicită să fie luată o soluție la discreția instanței de recurs.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide asupra inadmisibilității recursului înaintat în cazul în care se constată că recursul este vădit neîntemeiat.

Din conținutul recursului rezultă că recurentul este de acord cu starea de fapt stabilită de instanțele de judecată, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor sale, însă critică decizia instanței de apel cu privire la soluția de individualizare a pedepsei.

Din lucrările cauzei, Colegiul penal constată că pedeapsa aplicată inculpatului a fost stabilită în limita prevăzută de sancțiunea infracțiunii incriminate, care prevede închisoare de la 5 la 7 ani cu (sau fără) amendă în mărime de la 500 la 1000 unități convenționale.

În așa mod, rezultă că instanța de apel a adoptat o decizie argumentată cu respectarea criteriilor generale de individualizare a pedepsei, luând în considerație toate circumstanțele concrete ale cauzei, caracterul și gravitatea infracțiunii comise, care este gravă, motivul și scopul celor comise, personalitatea vinovatului, care anterior de mai

multe ori a săvârșit infracțiuni similare, aflându-se în stare de recidivă deosebit de periculoasă, pedepsele aplicate anterior nu au dus la reeducarea inculpatului, faptul că potrivit referatului presentențial, inculpatul are perspective minime de reintegrare în societate și în privința lui există riscul maxim de a recidiva, de consecințele survenite în rezultatul comiterii infracțiunii, ținându-se cont de influența pedepsei aplicate asupra corectării vinovatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și din partea altor persoane, precum și de faptul că executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei.

În consecința celor expuse supra, Colegiul penal conchide că hotărârea contestată nu este afectată de erori de drept prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală, fiind individualizată corect pedeapsa, motiv pentru care se constată că recursul declarat este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpatul Bahnari Liviu împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 25 februarie 2015, în cauza penală în privința lui **Bahnari Liviu Octabian**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 02 iulie 2015.

Președinte

Petru Ursache

Judecătorii

Nadejda Toma

Ghenadie Nicolaev